

הצלחתו של מייק

מייק הררי הצליח שוב. העובדה שנסיון המרד נגד הגנרל מנואל נורייה שליט פנמה, נכשל לפני שבועיים, תוך מרחץ דמים שערך השליט בקצינים שקמו עליו, יכולה כהחלט להיזקק גם לזכותו של המפקד הבכיר לשעבר ב"מוסד" הישראלי. מייק הררי אינו מספל רק בהשקעות בחו"ל של נורייה, אלא סייע לו מלכתחילה בהקמת מערכת הבטחון האישית שלו.

עוד לפני שנורייה הפך להיות שנוא נפש של וואשינגטון, ראג מייק הררי לאמצעי הבטחון להגנת ידירו האישי. הוקמו מערכות הקשר לעצת-חרום, מערכות הציתות לשיחות ושרדים של יריבים, אמצעי השליטה וה בקרה של נורייה כבונקר הפיקוד של מט"כ"לו בפנמה סיטי. אפילו אנשי בטחון ישר-

נורייה
אויב הציבור האמריקאי

אליים גוייסו להגנתו האישי, ורק בעקבות התערבות מקרית של הרגע האחרון, הם נקדו באו חזרה הביתה.

כי עד לשלב מסויים היה נורייה מקובל על שלטונות ארה"ב כידיד כפי שהיה מקובל על ישראל. ולכן העניקה מערכת הבטחון הישראלית באישור שרי הבטחון, ולעיתים אף כירידע ובאישור ראשי הממשלה את הגיבוי למפקד "מוסד" לשעבר מייק הררי. לסא"ל (מיל') יאיר קליין וחבריו שהעבירו כמה קורסי סים עלובים לבוקרים ולמגדלי הבטחון בקר לומביה, אין מהלכים בהיכלי הבטחון והחוק כפי שיש להררי. לכן מתכוונים עתה להעי מידם לרין על מחשקי לידים והרכבה צבאית בחו"ל ללא אישור) בקולומביה, לעומת "מש" חקי המלחמה" הגדולים של נורייה, להם יעץ הררי בפנמה.

הצרה של הררי החלה כאשר סר חינו של נורייה בוואשינגטון. יש אומרים שהמפנה חל כאשר יועציו של הנשיא הקודם רונאלד רייגן באו בתביעות אל נורייה ונדרחו. הש" לים הפנמי סרב לבקשתם לסייע לקונטרס במלחמתם בניקרגואה, כשם שסרב לפתוח בפנמה את הכנפים של פנמה כדי לגלות שם את מלביני כספי הסמים המוברחים לארה"ב. העובדה היא שכבת אחת בתחילת 1988 הפך נורייה למין אויב הציבור מס' 1 של ארה"ב, כשהמכונה האדירה האמריקאית מאי שימה אותו עצמו בהאשמות מרורות של עס קות סמים ובעזמת את הסתלקותו. המימשל בוואשינגטון הטיל סנקציות כלכליות על פנמה, הבנקים שלה הפסידו מיליארדים, כל-ליתה נפגעה אנושות, למרבה סיבול של עשרות אלפים מאורחיה, וכתוצאה מאות יודים נכבדים, היושבים בה מזה שני דורות ויותר.

שוחכות אנטי אמריקאית

אן החל למעשה הקונפליקט בין המשך פעילותו של מייק הררי בפנמה, לצידו

ולמענו של נורייה לכן מדיניותה של יש" ראל המחוייבת לירידתה ארה"ב. אך הפלא ופלא, השלטונות בירושלים הנועקים למלא אחרי הוראות ארה"ב כיהודה ושומרון גם כש הדבר הוא לרעת היהודים, העדיפו להתעלם במידה רבה מפרשת פנמה. מייק הררי המשיך לפעול בשירותו של נורייה, כאילו היו שור תפים לסוד שרק הם יודעים אותו, כאילו היו אחים לגורל.

הקונפליקט הזה הגיע לשיא אבסורדי כאי שר נורייה ביקש וקיבל סיוע כספי ופוליטי משליט רצחני אחר, מועמר קדאפי. ארה"ב וישראל אשר היו שמחות לראות מזמן בחי סולו של קדאפי מצאו אותו עתה כשותף חדש לנורייה, כאשר לצידו עומד כמובן מייק הררי. בעל כורחה הפכו לוב וישראל למשתפות פעולה למעשה בהגנת נורייה.

בפנמה ציפו רבים שארה"ב תוציא את המי דינה מן המשבר ובעקבות האשמותיה וקריי אותיה לסילוקו של נורייה יבוא המעשה. סוף סוף הוא יושב על עורק חיים חיוני עולמי, תעלת-פנמה — וארה"ב בבסיסה שם מחד זיקה באלפי חיילי עילית, מצוידים היטב ובמערכות מסועפות של הסי.איי.

אולם בשלב הזה בלטו עוד יותר המודיעין המוטעה והסנסנות וחוסר ההחלטיות של ה בית הלבן בוואשינגטון. תהליך לקוי של קב לת החלטות וקריאה לא נכונה של המצב גר-מו לכך שלא רק שהמרד הפנמי לא הוכוזן מראש כדי לוודא את הצלחתו המוחלטת, אלא שכאשר השיגו הקצינים המורדים הישג ונורייה היה בטווח ידם, גם אז היססו הא-מריקאים להפעיל את מלוא כוחם. משחלפו כמה שעות הועיק נורייה לפי תכנית הבטחון המוכנה שלו את. גרודו 2000 הנאמן לו — כדי לחסל את המרד באכזריות.

כדי ככל שנצחון נורייה הוא הצלחתו של מייק, הוא נובע כמובן במידה רבה עוד יותר מאוזלת היר של מכונת-הענק האמריקאית בבואה לטפל במשברים קטנים, מקומיים. מחד לה מוכרת של מעצמת-על.

הפעם לא מדובר בלבנון, אלפי מילין מוואשינגטון. אלא ממש עליידי הבית, בפני מה, מול שליט שהוכרו כאויב הציבור הא-מריקאי, העוקב כיום אחרי המלחמה האדירה שהכריז הממשל על הסמים מגדליהם סוחד ריהם והתומכים בהם. שילוב של הערכות מצב מוטעות וחוסר היכולת לקבל החלטה

שמיר, פרס ורביץ
שוחפים ליחם היתור לאש"ף

נכונה הביאו לידי כך שנורייה ויכל להמשיך ולשבת על תעלת פנמה לא רק אחרי רייגן, אלא גם אחרי בוש. כי לא כל-כך מהר ינסה מימשל זה לפעול שוב בכח נגד נורייה. ויח זמן עד שיימצאו שוב פנמנים אמיצים שינטו להיפטר ממנו. גם מייק ידאג לכך.

לקח פנמה בישראל

רעיית המלחמה במגיפת-הסמים הנור-אה בארה"ב, שבתוכה משתלבים המאבק בנורייה ושאלת עתיד השליטה בתעלת פני מה, נמצאת בשורה הראשונה של הנושאים בהם עוסק המימשל. לכן הכיסולן כטיפול בנורייה הוא משמעותי ביותר, מעבר לנושא זה עצמו. אם כאן יעו כלייך בוואשינגטון, על אחת כמה וכמה, יש לבחון את שיקול הר-על של המימשל, החלטותיו ומסקנותיו ביחס לאזורים מרוחקים יותר, כמו ישראל והמזרח-התיכון ככלל.

כאשר המימשל האמריקאי מנסה בכל מיני דרכים להושיב למעשה את ישראל עם אש"ף תוך שהוא מפעיל את. תכנית עשר הנקודות של מובארק" או, כתחליף יצחק שמירי, את חמש הנקודות של בייקר" — יש כהחלט מעורב בכך במידה כזאת או אחרת, ושנים עשר אלף חיילים אמריקאים הועמדו נמצב הכן — באזור פנמה סיטי. ידוע שעד לשלב מסויים הצליח המרד ונורייה היה במצוד במטכ"ל שלו.

המוטעית האמריקאית הנוכחית כלפי ישראל פירושה — הקמת מדינה אש"פית, שמשמ עותה עלולה להיות בסופו של דבר גורדין מוות לישראל.

אבל פרשת המחול האמריקאי האחרון כפ-נמה מלמדת עוד דבר אחד לפחות. ארה"ב פשוט עסוקה בבעיות בווערות אחרות, יותר לפנמה ובעיות הסמים, טרודה המערכת הא-מריקאית ברעידת הארמה הפוליטית-חבר-ובגרוותיה, חלקן כבר לשעבר. לא רק עבור ארה"ב, אלא גם בעיני כרה"מ הסכסוך היש-ראלי-פולשטיני נראה כרגע כמיותר, נושא מישיני להלוטין שניתן להשאירו בינתיים ב-די הצדדים.

תשאלו את מייק

מי שמעורר בעצם את "דחיפות" הנושא הם רווקי הישראלים עצמם, כלומר שריהם מה"העבודה" ומ"הליכוד" המאצים בארה"ב. להזיז את התהליך המדיני. יצחק רבין חוזר מג'מי בייקר בוואשינגטון, עם פרוטוקול סודי פרויאש"פי, שאותו הוא מע-כיר לשמיר, המאפשר את ויתורו של שר הבטחון במצרים — לאור כשלונו המקצועי לטפל במה שקרוי "איתניפארה". שמיר מס-תיר את המסך מהקאבינט והממשלה ומורה למישה ארנס לטלפן ללא הרף לוואשינגטון לבקש מסך חדש כתוב מג'מי בייקר. בייקר נזהר מכל התחייבות כמו מאז, ומשתדל ל-ש-מור על פרופיל נמוך. ואז שמיר מתכוונן לעוד ביקור, ששוב הוא עצמו יום, בוואשינגטון

הררי
ניצחון נורייה — ניצחון מייק

כדי להביא כמו ידיו את הויתור לאש"ף, כל-כך שעה שברור לכל מי שעניו בראשו שארה"ב עסוקה בבעיות הבעורות — מפנמה ועד מוסקבה ומקולומביה ועד ברלין המוד רחית והיתה ברצון מוותרת על ריצת האמוק של השרים הישראליים אליה, אחוזי בולמוס נסיעות ותאוות-שלטון.

יכולים יצחק שמיר ותכריז להתפנות קצת לעיון במברקים הסודיים והגלויים שלהם, ולגלות להפתעתם שארה"ב וברה"מ עסוקות כל-כך בעניינים חיוניים אחרים — עד אשר ניתן לישראל ולמזרח-התיכון פסק-זמן. אותו יכולה וצריכה היתה מנהיגות רצינית בירד שלים לנצל כדי לתקן את ניזקי האסון שמי ביאים הפלשתינאים מזה כשנתיים עוד מעט, ולשנות מן היסוד את מצבה המדיני. אם שמיר לא מבין זאת, תמיד יוכל לשאול על כך את עמיתו הותיק מימי "המוסד", מייק הררי. כשהוא לא בפנמה, הוא בארץ. ■